

Het bestaan van Allah

De eerste stap bij het kennen van Allah is het geloven in zijn bestaan. Het achterhalen van het bestaan van Allah kent vele manieren. Er is daarom gezegd:

لِلَّهِ طَرَائِقُ بَعْدَ أَنْفَاسِ الْخَلَائِقِ

Betekenis: “De (hoeveelheid) wegen (naar het kennen) van Allah is gelijk aan de hoeveelheid ademtochten van de schepselen.”

De meest duidelijke bewijzen voor het bestaan van Allah zijn de bewijzen die waar te nemen zijn in de schepping:

1. Als de mens kijkt naar zichzelf, dan zal hij zien dat zijn lichaam heel veel organen bezit. De geneeskundigen hebben tot de dag van vandaag nog steeds niet alles van deze organen qua kennis kunnen bevatten. Ze weten nog steeds niet wat alle functies zijn van bepaalde organen. Zoals de hersenen, de zenuwen, het hart, het bloed, lever, nier, klieren, het oor, het oog, het verteringssysteem en de overige organen. Elk orgaan verricht zijn functie met nauwkeurigheid en op een perfecte manier in samenwerking met de andere organen. Een dokter die zich in één van deze organen wil specialiseren, dient jarenlang te studeren. Je zult zien dat zo een dokter heel vaak versteld staat van de zorgvuldige en perfecte functionering van één van deze organen. Dan spreken we niet eens over de psychologische en mentale aspecten van de mens. Hoe kan zo een lichaam dat zoveel functies en aspecten kent vanuit zichzelf ontstaan zijn? Hoe kan het vanuit zichzelf geordend zijn? Als men een simpel speelgoed voor kinderen ziet, zal hij automatisch geloven dat er een ontwerper en maker ervan is. Het tegendeel zal men niet accepteren. Als er gezegd zou worden dat dit speelgoed is ontstaan zonder een maker, dan zou men dit tot onzin verklaren. Zodoende is het overduidelijk dat zo een perfect en wonderbaarlijk lichaam ook een ontwerper en maker moet hebben.
2. Als de mens kijkt naar de hemelen en wat er zich in bevindt aan sterren en planeten en als hij leest over wat er is ontdekt en waargenomen door de wetenschappers over deze objecten, dan komt hij erachter dat deze objecten verschrikkelijk groot en veel zijn.

Tegelijkertijd hebben deze objecten onderling een verbinding, maar toch botsen ze niet met elkaar. Als ze elkaar zouden raken, dan zouden ze vergaan. Een mooi voorbeeld hiervan is de zon. De zon gaat volgens een bepaald systeem op en gaat op dezelfde manier weer onder. De tijden hiervan zijn bekend en het herhaalt zich jaarlijks. Het beweegt niet een minuut eerder en ook niet een minuut later. Hoe is dit verschrikkelijk grote object tot stand gekomen? Wie heeft het systeem ervan ingesteld? Dit zijn levenloze objecten die niet in staat zijn om hunzelf of iets anders te laten ontstaan. Ze zijn ook niet in staat om hunzelf in te stellen op een vast patroon en systeem. Het is niet anders mogelijk dan dat deze objecten een schepper hebben. Niemand met een gezond verstand zal accepteren dat 'tijd' zichzelf heeft laten ontstaan en zichzelf heeft ingesteld. Niemand met een gezond verstand zal accepteren dat dit perfect universum zichzelf heeft gemaakt en alles wat in het universum gebeurt vanuit zichzelf georganiseerd en bestuurd wordt. Integendeel, de persoon met een gezond verstand zal erkennen dat alles gemaakt en georganiseerd is door een almachtige schepper die vrij is van alle minpunten en zwakheden.

3. De aarde en wat er in zit aan verschillende soorten schepselen duiden op het bestaan van Allah. Wie heeft de aarde en wat er in zit gemaakt? In de aarde zitten levenloze objecten, maar ook levende wezens, zoals verschillende soorten planten en vruchten met elk zijn eigen smaak, geur en kleur. Er zitten in de aarde verschillende soorten beesten en dieren. Wie heeft het ene leven geschonken en de ander niet? Wie heeft al deze schepselen hun eigen manier van leven, voortplanting en voeding gegeven? De mens is tegenwoordig met al zijn kennis en technologie niet eens in staat om één cel te scheppen uit niets en dit leven te geven. Hoe zijn al deze schepselen ontstaan die uit ontelbare levende cellen bestaan waarbij elk cel zijn eigen functie heeft. Allah openbaart in de Koran:

الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى¹

Betekenis: Hij die aan alles een vorm gaf en het daarna leidde.”

¹ Koran, 20:50

Allah is degene die aan alles een eigen vorm heeft gegeven, een eigen leven en een eigen manier van in leven blijven. Hij is het die de mens als mens heeft gemaakt en de ezel als een ezel.² Onterecht denkt de mens dat de schepping simpel in elkaar zit, terwijl elk object perfect en zorgvuldig is samengesteld uit ontelbare atomen. Vandaar de uitspraak van de geleerden:

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ الْوَاحِدُ

Betekenis: “In alles zit er een teken voor zijn bestaan dat erop duidt dat Hij uniek is.”

4. Sommige filosofen en atheïsten beweren dat het bestaan van het universum geen begin heeft. Volgens hen bestaat het zonder dat het een schepper heeft, dus een bestaan zonder begin. Dit is een valse bewering wat het gezond verstand absurd verklaart. De schepping bestaat uit verschillende delen en elk deel heeft zijn eigen vorm en eigenschap, zoals kou, warmte, stilstand, beweging, rond, lang, cilindrisch, gas, levenloos, vloeistof en dergelijke symptomen. Deze symptomen zijn veranderlijk. De filosofen zeggen zelf: “Alles waar verschillende symptomen voor opgaan, kan niet eeuwig zijn, want deze heeft ‘iemand’ nodig die hem heeft gespecificeerd met deze eigenschappen.” Dus het universum is niet eeuwig en het bestaan ervan heeft wel een begin. Iets wat een begin heeft, moet logischerwijs ook een veroorzaker hebben. De wetenschappers hebben recent ontdekt dat er radioactieve stoffen zijn die bepaalde stralingen uitzenden (radioactiviteit). De stralingen van deze materialen zijn beperkt en raken op een gegeven moment op. Dit is een duidelijk bewijs voor het feit dat de schepping niet eeuwig is, want als de schepping eeuwig zou zijn, dan zouden er geen stralingen meer aanwezig zijn in deze stoffen. Alle stralingen zouden al opgebraakt moeten zijn, omdat deze stralingen beperkt zijn en het universum onbeperkt. Het wordt dan rationeel onmogelijk dat het universum eeuwig is.

² Tafsir van Ibn Kathir in de uitleg van vers 50 hoofdstuk 20.

Men dient op te letten dat het bewijzen van het bestaan van Allah niet hetzelfde is als het bewijzen van het bestaan van schepselen die we kunnen waarnemen met onze zintuigen, want Allah is niet waarneembaar met de zintuigen. Allah openbaart:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ³

Betekenis: “De ogen kunnen hem niet bevatten, maar Hij bevat de ogen.”⁴

Als we in ons dagelijkse leven het bestaan van iets willen bewijzen, dan proberen we simpelweg met een gepast zintuig dat waar te nemen. We gebruiken onze ogen voor datgene wat we kunnen zien en onze oren voor datgene wat we kunnen horen. Op deze manier kunnen we het bestaan ervan waarnemen. Het is een fout om de kleur van iets proberen te achterhalen met het gehoor. Of de smaak van iets proberen te achterhalen door ernaar te ruiken. Op dezelfde manier is het een fout om Allah proberen waar te nemen met zintuigen, want als we het hebben over iets wat niet waargenomen kan worden met de zintuigen, dan dienen we naar zijn werken, afdrukken, tekenen en sporen te kijken. Als we deze kunnen vinden, dan weten we dat het bestaat, zoals dat het geval is bij vreugde, verdriet, intelligentie, zwaartekracht, aantrekkingskracht, enzovoorts. Deze zaken zijn niet direct waar te nemen, maar indirect. We weten dat ze bestaan door de tekenen en sporen ervan. Daarom is het een grote denkfout dat een atheïst vraagt om Allah te laten waar te nemen, terwijl een gelovige zegt dat Allah niet waar te nemen is met de zintuigen. Wat betreft zijn sporen, tekenen en werken, deze zijn ontelbaar en duidelijk zichtbaar

Als we het bestaan van het universum erkennen, erkennen we automatisch ook het bestaan van de schepper ervan. Dit kunnen we als volgt verduidelijken:

³ Koran, 6:103

⁴ Niemand kan hem bevatten. Hij weet en ziet alles. Hieruit moet niet onterecht begrepen worden dat Allah niet te zien is. Het is overgeleverd van ‘Abdallah ibn ‘Abbas en Muqatil dat Allah in de wereld niet te zien, maar in het hiernamaals wel, zoals Abu Su’ud heeft vermeld in de uitleg van het bovenstaande koranvers. Allah zal gezien worden door de mensen van het paradijs. Het is belangrijk om te weten dat hierover ook een consensus is bereikt door de geleerden, zoals Ibn ‘Atiyya heeft vermeld in de uitleg van het bovenstaande koranvers.

1. De schepping bestaat. Elk bestaand iets (wat eerst niet bestond) heeft een schepper nodig. Wij weten dat het universum eerst niet bestond en nu wel. Dus het heeft een schepper.
2. De schepping is goed geordend en georganiseerd. Elke ordening en organisatie heeft een inrichter en een organisator nodig. Het universum is levenloos en verstandeloos. Het is niet in staat om zichzelf te ordenen en te organiseren.
3. In het universum zitten objecten die bewegen en stilstaan. Als iets beweegt, heeft het ook iemand nodig die dat in beweging brengt.
4. In het universum zitten levende en levenloze wezens. Het universum is niet in staat een levenloos iets leven te schenken. Er is iemand die de ene leven schenkt en de ander niet.

Het klopt dat het menselijk verstand moeite heeft met het begrijpen van iets wat geen begin of einde heeft, zoals dat men het begin en einde van de getallen niet kan voorstellen en de grenzen van tijd en plaats. Dit duidt erop dat het menselijk verstand beperkt is en niet alles kan begrijpen. Iets wat begrensd en beperkt is, kan iets wat onbegrensd en onbeperkt, is niet bevatten. Sommige mensen gaan hier de fout in en geloven niet in het bestaan van het universum om op deze manier het bestaan van de schepper te kunnen ontkennen. Deze mensen zijn ondanks hun dwaasheid echter wel geloofwaardiger dan degenen die het bestaan van het universum wel erkennen, terwijl ze het bestaan van de schepper ontkennen. Zolang de mens eerlijk nadenkt, zal hij het bestaan van de schepper toegeven. Hiervoor hoeft men niet geleerd te zijn noch erg intelligent. Toen er door een geleerde werd gevraagd aan een bedoeïen, hoe hij het bestaan van de schepper had achterhaald, antwoordde deze bedoeïen met het volgende:

الْبَعْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَعِيرِ وَآثَارُ الْأَفْدَامِ تَدُلُّ عَلَى الْمَسِيرِ فَسَمَاءُ ذَاتِ أَبْرَاجٍ وَأَرْضُ ذَاتِ فُجَاجٍ
وَبُحُورُ ذَاتِ أَمْوَاجٍ أَلَا تَدُلُّ عَلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ

Betekenis: “De mest duidt op de kameel. De voetafdrukken duiden op de wandeling. Een hemel dan met sterren, een aarde met brede paden tussen de bergen en de zeeën met golven, duiden ze niet op de Zachtmoedige, de Alwetende?”

De supergeleerde Muhammad ibn Idris al-Shafi'i zei over een moerbeiblad:

فَتَأْكُلُهَا دُوْدَةُ الْقَرْصِ فَيَخْرُجُ مِنْهَا الْإِبْرِيْسُ وَالنَّحْلُ فَيَخْرُجُ مِنْهَا الْعَسَلُ وَالشَّاةُ فَيَخْرُجُ مِنْهَا
الْبَعْرُ وَالطَّيْبُ فَيَنْعَقِدُ فِي نَوَافِحِهَا الْمِسْكُ فَمَنْ ذَا الَّذِي جَعَلَهَا كَذَلِكَ مَعَ أَنَّ الطَّبْعَ وَاحِدٌ

Betekenis: “De zijderups eet het (blad) en er komt zijde uit deze. De bij (eet het) en er komt honing uit deze. Het schaap (eet het) en er komt mest uit deze. Het muskushert (eet het) en er ontstaat muskus in haar bakken (klieren). Wie is dan degene die dit zo heeft gemaakt, terwijl de aard (ervan) hetzelfde is?”

Op een dag kwamen atheïsten naar de grote supergeleerde Nu'man ibn Thabit, beter bekend als Abu Hanifa, om met hem te discussiëren. Abu Hanifa zei tegen hen:

أَخْبِرُونِي قَبْلَ أَنْ نَتَكَلَّمَ فِي هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ عَنْ سَفِينَةٍ فِي دِجْلَةٍ تَذْهَبُ فَتَمْتَلِئُ مِنَ الطَّعَامِ وَ
الْمَتَاعِ وَغَيْرِهِ بِنَفْسِهَا وَتَعُودُ بِنَفْسِهَا فَتَرْسُو بِنَفْسِهَا وَتَتَفَرَّغُ بِنَفْسِهَا وَتَرْجِعُ كُلُّ ذَلِكَ
مِنْ غَيْرِ أَنْ يُدَبِّرَهَا أَحَدٌ فَقَالُوا هَذَا مُحَالٌ لَا يُمْكِنُ أَبَدًا فَقَالَ لَهُمْ إِذَا كَانَ هَذَا مُحَالًا فِي سَفِينَةٍ
فَكَيْفَ فِي هَذَا الْعَالَمِ

Betekenis: “Bericht mij, voordat we over dit vraagstuk gaan spreken, over een schip in de Tigris dat zelf (zonder een kapitein of een bestuurder), vaart en geladen is met voedsel, goederen en dergelijke. Dat zelf terugkomt (naar haar vertrekpunt), dat zelf ankert, dat zelf (het water dat in het schip terechtkomt of de lading) wordt geleegd. Elk van deze gebeurt zonder dat iemand het bestuurt.” Ze zeiden: “Dit is absurd en is nooit mogelijk!” Toen zei Abu Hanifa: “Als dit over een schip (zelfs) absurd is, hoe (is het) dan (wel mogelijk) over dit (enorme) universum?”

Geparafraseerd uit het boek *al-mukhtaṣar al-mufīd fī sharḥ jawhara al-tawḥīd* van professor Nuh al-Quda en het boek *sharḥ ‘aqīda al-‘imām al-ṭaḥāwī* van Siraj al-Din ‘Omar al-Ghaznawī.